

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1991/2006 НА СЪВЕТА

от 21 декември 2006 година

**относно биологичното производство на земеделски продукти и неговото
означаване върху земеделски продукти и храни**

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

(1) Необходимо е да се осъществи напредък в прилагането на Европейския план за действие по отношение на биологичното земеделие и храни въз основа на конкретни мерки за опростяване и цялостно сближаване.

(2) Следва да се разреши внасяните в Общността биологични продукти да бъдат пускани на пазара на Общността етикетирани, така че да съдържат информация за използвани методи на биологично земеделие, при условие че са били произведени в съответствие с правилата и са били подложени на контрол, отговарящ на законодателството на Общността или равностоен на него.

(3) Следва да бъдат признати трети страни, чиито стандарти на производство и мерки за контрол са равностойни на прилаганите в Общността, като следва да се публикуват списъци на тези страни. Също така следва да бъдат признати и публикувани наименованията на контролни структури или органи, компетентни да извършват проверки в страни извън списъка на признатите трети страни. Операторите от трети страни, чието производство пряко съответства на правилата на Общността, следва да имат право да бъдат контролирани от контролни структури или органи, признати за целта от Комисията.

(4) Регламент (ЕИО) № 2092/91 на Съвета от 24 юни 1991 г. относно биологичното производство на земеделски продукти и неговото означаване върху земеделските продукти и храни² предвижда възможност до 31 декември 2006 г. държавите-членки да предоставят при определени условия разрешения на вносителите за пускане на пазара на Общността на отделни стоки. Той следва да бъде изменен с оглед на замяната на тази схема за внос със схема, приложима след тази дата.

¹ Становище от 28 септември 2006 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

² ОВ L 198, 22.7.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1851/2006 на Комисията (ОВ L 355, 15.12.2006 г., стр. 88).

(5) С оглед недопускане на нарушаването на международната търговия е необходимо да се разшири възможността държавите-членки да продължат да разглеждат отделно всеки отделен случай с оглед предоставяне на вносители разрешителни за пускане на пазара на Общността на стоки, до приемане на мерките, необходими за функциониране на новата схема за внос, по-специално по отношение на признаването на компетентните контролни органи за извършване на проверки в страните извън списъка на признатите трети страни.

(6) Регламент (ЕИО) № 2092/91 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 2092/91 се изменя, както следва:

1. В член 10, параграф 1 буква б) се заменя със следния текст:

„б) са били подложени на предвидената в член 9 система за контрол или са били внесени в съответствие с член 11;

въпреки това, когато стоките са внесени в съответствие с член 11, параграф 6, прилагането на системата за контрол съответства на изисквания, равностойни на предвидените в член 9, и по-специално параграф 4 от него.”

2. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

1. Продукт, внесен от трета страна, може да бъде пуснат на пазара на Общността, етикетиран като продукт с означение, сочещо биологичния метод на производство, при условие че:

а) продуктът отговаря на разпоредбите на членове 5 и 6 от настоящия регламент;

б) всички оператори, включително износителите, са представили дейностите си пред контролна структура или орган, признати в съответствие с параграф 2; и

в) операторите са в състояние по всяко време да предоставят на вносителите или на националните органи документи, позволяващи идентифицирането на оператора, извършил последната операция, и вида или обхвата на контролираните от него продукти, както и позволяващи да се провери спазването от страна на същия оператор на изискванията от букви а) и б) и срока на валидност.

2. Комисията, в съответствие с процедурата по член 14, параграф 2, признава контролни структури или органи, посочени в параграф 1, буква б), включително контролни структури или органи по член 9, компетентни да извършват проверки и да издават писмени доказателства по параграф 1, буква в) в трети страни, и съставя списък на тези контролни структури или органи.

Контролните органи подлежат на акредитация по съответния европейски стандарт EN 45011 или ISO Ръководство 65 „Общи изисквания за органите, които осъществяват

схеми за сертифициране на продукти”, като това е последната версия, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С. Контролните органи подлежат на редовна оценка на място, мониторинг и многогодишна преоценка на дейностите им от органа по акредитацията.

Когато разглежда заявление за признаване, Комисията приканва контролните структури или органи да предоставят цялата необходима информация. Комисията може също така да възложи на експертите да проучат на място производствените правила и контролните дейности, извършвани в трета страна от съответните контролни структури или органи.

Признатите контролни структури предоставят доклади за оценка, издавани от орган по акредитация или, ако е уместно, от компетентния орган въз връзка с редовна оценка на място, мониторинг и многогодишна преоценка на дейностите им.

Въз основа на докладите за оценка Комисията, подпомагана от държавите-членки, осигурява необходимия надзор над признатите контролни структури или органи, като редовно преразглежда признаването им. Естеството на надзора се определя въз основа на оценка на риска, възникнал от несъответствия или нарушения на разпоредбите, определени в настоящия регламент или в съответствие с него.

3. Продукт, внесен от трета страна, също може да бъде пуснат на пазара на Общността, етикетирани като продукт с означения, посочващи метода на биологично производство, при условие че:

- а) продуктът е бил произведен в съответствие с производствени стандарти, равностойни на производствените правила по членове 5 и 6 за биологично производство в Общността;
- б) операторите са били подлагани на контролни мерки с ефективност, равностойна на тази на мерките по членове 8 и 9, като тези контролни мерки са били прилагани постоянно и ефективно;
- в) операторите на всички етапи от производството, приготвянето и търговията в третата страна са подложили дейността си на контролна система, призната в съответствие с параграф 4, или структури или органи, признати съгласно параграф 5; и
- г) продуктите се придружават от сертификат за контрол, издаден от компетентните органи или контролните структури или органи на трета страна, признати съгласно параграф 4, или от контролни структури или органи, признати съгласно параграф 5, удостоверяващ, че продуктите отговарят на изискванията на настоящия параграф. Оригиналят на сертификата следва да придружава продуктите до помещенията на първия получател. След това вносителят следва да съхранява сертификата на разположение на контролната структура или, според случая, на контролния орган за период от най-малко две години.

4. Комисията може да признава съгласно процедурата по член 14, параграф 2 трети страни, чиято система на производство отговаря на правила, равностойни на посочените в членове 5 и 6, и чиято система на контрол е равностойна на тези в членове

8 и 9. Комисията може да състави списък на тези страни. Оценката за съответствие е съобразена с насоките на Codex Alimentarius CAC/GL 32.

При разглеждане на заявлението за признаване Комисията приканва третата страна да представи цялата необходима информация. Комисията може да възложи на експерти задачата да проверят на място производствените правила и правила за контрол на съответната трета страна.

До 31 март всяка година признатите по този ред трети страни изпращат на Комисията кратък годишен отчет относно прилагането и изпълнението на техните правила за контрол.

Въз основа на информацията от годишните доклади Комисията, подпомагана от държавите-членки, осигурява необходимия надзор над признатите трети страни, като преразглежда периодично признаването им. Естеството на надзора се определя въз основа на оценката на риска от възникналите нередности или нарушения на разпоредбите, определени в настоящия регламент или в съответствие с него.

5. За продукти, които не са внесени съгласно параграф 1 и не са внесени от трета страна, призната по параграф 4, Комисията може съгласно процедурата по член 14, параграф 2 да признае контролни структури или органи, включително посочените в член 9, които са компетентни да извършват проверки и да издават сертификати в трети страни по смисъла на параграф 3, и съставя списък на посочените по-горе контролни структури или органи. Оценката за съответствие е съобразена с насоките на Codex Alimentarius CAC/GL 32.

Комисията разглежда всяко заявление за признаване, подадено от контролна структура или орган в трета страна.

При разглеждане на заявлението за признаване Комисията приканва контролната структура или орган да предостави цялата необходима информация. Контролната структура или орган подлежи на периодична оценка на място, мониторинг и многогодишна преоценка на дейността и от орган по акредитация или, според случая, от компетентни органи. Комисията може да възложи на експерти задачата да проверят на място правилата за производство и контролните дейности, извършени в съответната трета страна от частните или държавните контролни структури или органи.

Признатите частни или държавни контролни структури или органи предоставят докладите за оценка, издадени от орган по акредитация или, според случая, от компетентния орган във връзка с редовната оценка на място, мониторинг и многогодишна преоценка на дейностите им.

Въз основа на тези доклади за оценка Комисията, подпомагана от държавите-членки, осигурява необходимия надзор над признатите контролни структури или органи, като прави редовен преглед на признаването им. Естеството на надзора се определя въз основа на оценката на риска на възникналите нередности или нарушения на разпоредбите, определени в настоящия регламент или в съответствие с него.

6. За период, започващ от 1 януари 2007 г., който изтича 12 месеца след публикуването на първия списък на контролните структури или органи, признати съгласно параграф 5, компетентните органи на дадена държава-членка могат да разрешат на вносител от

посочената по-горе държава-членка, който е нотифицирал дейността си в съответствие с член 8, параграф 1, да пусне на пазара внесени от трети страни продукти, които не са включени в списъка по параграф 4, при условие че вносителят представи достатъчно доказателства, че са изпълнени условията по параграф 3, букви а) и б). Разрешителното се отнема незабавно когато тези условия вече не са налице. Срокът на разрешителните изтича най-късно 24 месеца след публикуването на първия списък с контролните структури или органи, признати в съответствие с параграф 5. Внесените продукти се придружават от сертификат за проверка, издаден от контролна структура или орган, признати от компетентния орган на държавата-членка, разрешила вноса. Оригиналът на сертификата придружава продуктите до помещенията на първия получател; впоследствие вносителят е длъжен да съхранява сертификата на разположение на контролната структура или, според случая, орган за срок от най-малко две години.

Всяка държава-членка информира останалите държави-членки и Комисията за всяко разрешително, издадено съгласно настоящия параграф, включително предоставя информация за съответните производствени стандарти и правила за контрол.

По искане на държава-членка или по инициатива на Комисията разрешително, предоставено съгласно настоящия параграф, се разглежда от Комитета по член 14. Ако при разглеждането се установи, че условията по параграф 3, букви а) и б) от настоящия член не са изпълнени, Комисията изисква от държавата-членка, издала разрешителното, да го оттегли.

Валидността на разрешителните за пускане на пазара на продукти, внесени от трета страна, които са били издадени по настоящия параграф на вносители от компетентен орган на съответната държава-членка преди 31 декември 2006 г., изтича най-късно на 31 декември 2007 г.

7. В съответствие с процедурата по член 14, параграф 2 Комисията приема подробни правила за прилагането на настоящия член, по-специално по отношение на:

- а) критериите и процедурите по отношение признаването на трети страни и контролните структури или органи, включително публикуване на списъци на признати трети страни и контролни структури или органи; и
- б) писмените доказателства по параграф 1 и сертификата, посочен в параграф 3, буква г) и параграф 6 от настоящия член, като се вземат предвид предимствата на електронните удостоверения, включително повишената защита срещу измами.”

3. Втората алинея на член 16, параграф 3, се заличава.

4. Точка В от приложение III се изменя, както следва:

- а) алинея първа, второ тире се заменя със следното:

„- първи получател означава физическо или юридическо лице по член 11, параграф 3, буква г) и член 11, параграф 6, на което се доставя пратката и което я получава за допълнително подготвяне или пускане на пазара на Общността”; и

- б) в точка 5 първа алинея се заменя със следното:

„Контролните структури или органи проверяват наличностите и финансови документи, посочени в раздел В, точка 2, и сертификата за проверка по член 11, параграф 3, буква г) или член 11, параграф 6 и документите по член 11, параграф 1.”

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент се прилага от 1 януари 2007 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 21 декември 2006 година.

За Съвета
Председател
J. KORKEAJOJA